

**Kui te vihastate, sooritate mu vastu vihakuriteo, olge tuimad!
ehk
Edasi Euroopa Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu poole!**

Nõmme Raadios algas 3. septembril 2012-2013 hooaeg. Kuujagu on nüüd olnud ka Lõunatunde ja ühe kaduvväikse osa pean siin ka seisuga 07.10.2012. a. lugejate ette tooma – kust muidu saaksid jõudu rääkimiseks need, kes kindlalt teavad, et Nõmme Raadio kolm põhirahastajat on FSB, Keskerakond ning islamiterroristid.

Siin esitatud fragmentaarium võib ootamatute väljajäteliste järgnevuste tõttu olla kohati raskestimõistetav, mistõttu tuleb pisut aju pingutada, ent asja hõlbustamiseks käsitleb kirjatükk riigireetmist vaid ühes kitsas strateegilises valdkonnas. Neid valdkondi on veel. Rõhutaksin, et tegemist on süstemaatilise riigivastase tegevusega, mis sai umbes inimpõlv tagasi ja mille viljad avaldusid kümnekonna aasta eest.

Alustaksin ülilähiminekust.

30. juulil 2012. a. saatis justiitsministeerium kooskõlastusringile vastuolulise seaduseelnõu, mille kohaselt on võimalik karistada rahatrahviga või kuni kolme aastase vanglakaristusega inimest, kes tegeleb süstemaatiliselt või avalikku rahu häirival viisil „vihkamiskuritegevusega“, s.o. nn vaenu õhutamine ka juhul, kui sellega ei põhjustata ohtu kellegi elule, tervisele või varale. Teisisõnu soovitakse seadusega piirata (ka) kõikumatut usku ja vankumatut tahet kindlustada ja arendada riiki, mis on loodud Eesti rahva riikliku enesemääramise kustumatul õigusel ja välja kuulutatud 1918. aasta 24. veebruaril, mis on rajatud vabadusele, õiglusele ja õigusele, mis on kaitseks sisemisele ja välisele rahule ning pandiks praegustele ja tulevastele põlvedele nende ühiskondlikus edus ja üldises kasus, mis peab tagama eesti rahvuse, keele ja kultuuri säilimise läbi aegade ning mille kindlustamise vahendina võttis Eesti rahvas 1938. aastal jõustunud põhiseaduse § 1 alusel 1992. aasta 28. juuni *rahvahääletusel* vastu meie uue põhiseaduse, millest riik (tähendagu see, mida tahes) põhiseaduse täiendamise seaduse läbi lahti ütles; põhiseaduse preambul peaks siiski loomuõigusele tugineva aktina kehtima, aga... Miks seda tehakse? Alustaksin kaude.

Eesti riik võttis vastu otsuse avada siinne elektriturg konkurentsile **01.05.2004.** aastal Euroopa liiduga liitumise hetkel kui meid pimestati optimismiga: „EL tähendab suuremat stabiilsust pea kõigis eluvaldkondades alates kaupade ja teenuste hindadest ning lõpetades palkade kasvuga“, „Äkiliste hinnatõusude lõpule aitab kaasa aktiivne turujärelevalve, mis välistab kartellid. Suuremal turul toimiv tugevam konkurents raskendab monopolide teket ning paljud kaubad on tänu sellele saadaval õiglase hinnaga“.

03.07. 2012 Õhtuleht: Eesti heategevusorganisatsioonide poolt mullu PRIA vahendusel taotletud Euroopa Liidu toiduabi kogus on tänavu rekordiline - puudustkannatavate inimeste abistamiseks läheb tasuta laialijagamisele ligi 2571 tonni kuivaineid ja 590,8 tuhat liitrit rapsiõli. Ühtekokku saab toiduabi 129 500 inimest Eestis. Need vaesed inimesed võimaldavad ühtlasi heategevusorganisatsioonide töötajatel säilitada ja parendada oma elukvaliteeti – no mida nad teeksid kui ei oleks

puudustkannatajaid?!

05.07. 2012 võttis riigikogu vastu elektrituruseaduse, mis sätestas elektrituru avanemise kõigile tarbijatele alates tuleva aasta algusest.

6.07.2012 selgitas Majandusministeeriumi asekancler Ando Leppiman ETV hommikuprogrammis "Terevisioon", et sellega soovitakse tagada tarbijale igal ajahetkel soodne elekter. Leppimani sõnul hoitakse elektrituru avanemisega ära märkimisväärselt suur hinnatõus (!). Poliitikauuringute Keskuse Praxis uuringust selgus samal päeval, et Eestis on probleemiks töötute suur vaesusrisk ning madal hüvitise saajate osakaal.

23.07.2012 uudistes teatati, et Statistikaameti vabade ja hõivatud ametikohtade statistika järgi on Eestis võrreldes 2008. aasta esimese kvartaliga ligi 100 000 töökohta vähem. Või hind on viie viimase aastaga tõusnud keskmiselt 76,3%, keskmine palk on suurenenud aga vaid 22,3%.

04.09.2012 sattusin Õhtulehe internetiversioonis pika artikli peale, mis lausa minu silme all internetist kadus. „KURB: pangahoiused sääste inflatsiooni eest ei kaitse.” Kahjuks ei jõudnud ma seda artiklit kopeerida, aga lugemine oli huvitav.

05.09. 2012 saime teada, et Eesti Energia teise kvartali majandustulemused näitavad, et ettevõtte käive vähenes 14 protsenti, kuid kasum kasvas 16 protsendi võrra. Teise kvartali puhaskasum (kummaline nimetus – rahva netokahjum on nende puhaskasum, brutokahjum on rahval, muide, veelgi suurem) oli 24,6 miljonit eurot . Ja nüüd jälgige mängu! Elektrimüük eratarbijatele moodustas Eesti Energia II kvartali käibest 6,4%, käive oli 177 miljonit, *kasumit elektrimüügist kodukliendile teises kvartalis ei teenitud* ehkki see 6,4% eratarbijailt saadud rahast oli 11,328 miljonit... Tuletan meelde, et EE II kvartali puhaskasum oli 24,6 miljonit eurot. Nagu näeme moodustab eratarbijatelt saadud elektrienergia müügitulu kogu *puhaskasumist* alla poole – ca 46%. Järelikult võiks eratarbijailt saadud raha joosta ju otse puhaskasumisse ja tarbijatele võiks elektrienergia hind olla ka 0 eurot kilovatt - ka siis oleks EE teeninud II kvartalis puhaskasumit 13,272 miljonit eurot! Kas saite ikka päris täpselt aru, miks 100% riigile, mille kõrgeima võimu kandja on rahvas, kuuluv ettevõtte peab riigi hea käekäigu nimel suurendama väljalüpsi oma rahvalt ja seega tõstma rahva heaolu kommunaalmaksete ühe osa järsu tõstmise läbi? Ja kas mõistate, miks ampritasu tuleb maksta korduvalt (ühinemisel ja seejärel edasi) ning riigimaksule (elektriaktsiis) on juurde keevitatud riigimaks käibemaksu näol?

06. 09. 2012 teatati saavutustest ka teisel energeetikarindel: Maagaasi järsu hinnatõusu tõttu ei suuda Eesti suuremad tomati- ja kurgikasvatajad enam kasvuhooneid kütta. Jõutud on selleni, et energia moodustab tomatihinnast juba ligi poole ning müügihinnast kulusid tagasi ei saa: kodumaine tomat maksab poes keskmiselt 1.29–1.49 €/kg, Poola tomat aga alla 1 euro kilost.

No kas ei pane jooma nagu ütleb üks mu kamraad. Muide, riigieelarve seletuskiri kuulutab, et “alkoholiaktsiisi laekumise prognoosimisel on arvestatud eratarbimise reaalkasvu prognoosiga”. Miks? Kas see on Force Majeure või riigi usaldatud kohustus? Aktsiisilaekumise kasvuks ennustatakse 2010. aastaga võrreldes üle 27 miljoni euro.

Vanas rahas üle 420 miljoni! Tänavuste jootude pealt peaks riigikassasse kogunema 192,3 miljonit eurot ehk ligemale 3 miljardit krooni! Kehvem pole ka tubaaktsiisi seis: 2010. aastal laekus seda 114,7 miljonit eurot, tänavu peaks tulema tervelt 169 miljonit. Vaat' kus peitub tõeline riigitruudus! 2013. aasta riigieelarve seletuskirjas on kirjas, et toimetulekutoetusteks ette nähtud summat on vähendatud 4 mln euro võrra seoses abivajajate arvu eeldatava vähenemisega. Täiendavat selgitust, mille arvelt abivajajate arvu vähenemist oodatakse, kahjuks ei ole lisatud. Ilmselt eeldatakse, et patriootilised abivajajad ostavad enne abivajaduse lõppemist totaalse koguse alkoholi ja... panevad endale ka lahkumislõkke põlema.

10.09.2012: Tööstusettevõtted tootsid 2012. aasta juulis 7% vähem toodangut kui eelmise aasta samal kuul. 2011. aasta juuliga võrreldes toodeti 17% vähem elektrit ja 7% rohkem soojust. Juulis ei ületanud toodangu maht eelmise aasta taset pooltes tööstusharudes. Hiiumaa ühe suurema tööandja, plastitehase Dagöplast rootslasest omanik Leif Sören Andersson teatas, et kui Eesti Energia veel elektri hinda tõstab, kolib tema oma tehase ära Venemaale. Dagöplastist oleme seega samuti lahti.

13.09.2012: Järgmise aasta eelarve läbirääkimistel küsib presidendi kantselei 2013.–2014. aastaks 410 000 eurot „administratiivhoone välisperimeetri piiramiseks füüsilise tõkkega“. Selle aasta aprillis allkirjastas Andrus Ansip valitsuse määruse «Suure rünnakuriskiga objekti füüsilise kaitse meetmed». Ei tea, mis oht siis meie õnnelikus ja demokraatlikus riigis mõnda „objekti“ peaks ähvardama? Ent asjaga näikse kiire olevat. Pühapäeval 07. oktoobril teatati, et Kadriorus asuva presidendilossi paremaks kaitsmiseks on järgmise aasta riigieelarvest eraldatud 7000 eurot piirdeaia ehitamiseks. Presidendi kantselei küsis järgmise aasta riigieelarve läbirääkimistel lossi kaitsva tõkke rajamiseks 410 000 eurot. Seega on riik presidendile võlgu veel 403 000 eurot.

25.09. avaldas Eesti Energia avatud elektrituru hinnapaketid... mis on ilmselt *kaitseks sisemisele ja välisele rahule ning pandiks praegustele ja tulevastele põlvedele nende ühiskondlikus edus ja üldises kasus*. Praegustega võrreldes paisuvad elektriarved oluliselt kopsakamaks, mis *peab tagama eesti rahvuse, keele ja kultuuri säilimise läbi aegade*.

Eesti rahva enesemääramise kustumatul õigusel on välja kuulutatud hindades orienteerumine tõstetud akadeemik Kapitsa kuulsa ülesannetekogu tasemele.

Eesti Energia juht Sandor Liive kiitis pressikonverentsil avatud turgu taevani: "Kui elektriturg oleks jätkuvalt monopoolne, ei usuks ma, et ma oma ametikohal jätkaksin."

Konkurentsiamet lubas Eleringil tõsta uuest aastast võrgutasusid veel 13% võrra, mis kergitab energiakulutusi 40 senti võrra kuus. Võrgutasu tõstmine olla vajalik investeerimise tõttu. Ettevõtte selle ja järgmise aasta investeeringute maht on ligikaudu 270 miljonit eurot.

Hinnatõus suurendab Eesti Energia hiigelsuurt kasumit - mida kallim hind, seda rohkem ka *aktsiisi ja käibemaksu* eelarvesse laekub ja seda enam saab riik dividendidena välja võtta ja investeerunguna tagasi istutada; ja kui valitsus võtab firmast raha välja, on firma sunnitud taas hinda tõstma. Ja, muide, kui palju kallineb põlevkivi tänu EE hinnatõusule? Jääb üle veel küsida: Ja millal gaasiturg "vabaneb"?

Eesti on vabariik, millest täpselt Eesti riik vaba on, see on igapähe enda mõistatada.

26.09.2012: Nõmme Raadio tegi MKM-ile avaliku teabe nõue: Palun väljastada dokument, milles sisaldub elektrituru avanemisega seotud mõjude riskianalüüs Eesti Vabariigi riigieelarveliste asutuste, munitsipaaltegevõtete, haridus- ja meditsiinasutuste, riigiametite ning tootvate ettevõtete tegevusele ja riigieelarve tasakaalule üldiselt. Vastus on siin:

Tere! Tänu päringu eest.

Makromajanduslike analüüsidega tegeleb eelkõige Rahandusministeerium. Aga katsume omalt poolt vastata niipalju kui saame. Võttes aluseks näiteks elektri 20%lise kallinemise kodutarbijatele ja 15% ettevõtetele (vabaturu tarbijatel hind ei tõuse) ning eeldades kogu kulukasvu edasikandumist hindadesse, kasvaksid tarbijahinnad keskmiselt ligi 1% – sellest 0,7% tuleneks otseselt elektri hinnatõusust kodutarbijatele ning ülejäänud 0,3% muude kaupade ja teenuste hinnatõusust. Eesti leibkonnaeelarve uuringu (2010) tarbimisstruktuuri põhjal toob elektri hinnatõus kaasa leibkonna elektriarve suurenemise keskmiselt 60 eurot aastas ehk 0,8% väljaminekutest.

Kuludetsiilide lõikes varieerub lisakulu 40 ja 80 euro vahel – suuremate väljaminekutega leibkondadel on üldiselt ka kulutused elektrile suuremad ja vastupidi. Hinnatõus puudutab samas suhteliselt rohkem väiksemate kuludega leibkondasid – kõige madalamas kuludetsiilis moodustab lisakulu 1,8% väljaminekutest, viimasel kümnendikul aga 0,5% väljaminekutest.

Maakonnniti on elektri hinna tõusul suurem mõju Harjumaa, va Tallinna elanikele (lisakulu keskmiselt üle 100 euro aastas). Väiksem väljaminekute kasv puudutab Ida-Virumaad (ca 30 eurot aastas) ja Kagu-Eesti piirkonda (ligikaudu 50 eurot).

Kui keskmiselt oli elektri kulu kogu väljaminekutes 4,2%, siis üle 10% väljaminekutest moodustab elekter umbes kümnendikul leibkondadest, üle 15% aga ligi 5% leibkondadest.

Enam kui viiendik väljaminekutest läheb elektrile 2% leibkondadest. Suurema elektri tarbimisega leibkondades (näiteks elektri kütte kasutajatel) on ka elektri hinna mõju suurem. Hinnatõusu tõttu suurenevad väljaminekud üle 5% (maksimaalselt 10%) umbes 1% leibkondadest.

Lp, Rasmus Ruuda, Majandus- ja kommunikatsiooniministeerium, nõunik

Et „Makromajanduslike analüüsidega tegeleb eelkõige Rahandusministeerium“, saatsin sama nõude väljastada riskianalüüsi käsitlev dokument ka Rahandusministeeriumile ja sain vastuseks:

Tere

Järgmise aasta riigieelarve läbirääkimiste käigus esitas vaid 6 valitsemisala ja 1 põhiseaduslik institutsioon lisataotluse elektrikulude katmiseks, mida ei rahuldatud. Nimelt on valdav osa riigiasutuste hoonetest antud üle Riigi Kinnisvara ASile, et riigivara ühtse haldamisega saavutada suurem efektiivsus energia ja ruumide kasutuses. Need valitsemisalad, kes oma hooned pole andnud RKASile üle, liitusid aga RKASi korraldatud elektri ühishangetega. Sama saavad teha ka kõik omavalitsused ja

munitsipaalettevõtted. Administratiivsete hinnatõusude mõjuga inflatsioonile saab tutvuda suvises prognoosis <http://www.fin.ee/doc.php?109681>.

Tervitades Rainer Laurits, Rahandusministeerium, Avalike suhete osakond.

Küsin lugejalt: KAS MA SAIN NÕUTUD DOKUMENDI? Kas mingigi analüüs energia kallinemise mõjudest külma talve ja massiliste mikropalkadega mittetootlikus riigis üldse tehti? Kui ei, siis süüdistan ma kõiki EV valitsusi ja nende tegevusele kaasa aitajaid rängas eksimises riigi põhiseaduse vastu, mida võibja peab käsitlema riigi reetmisena. On orkaane nimega Katrina jne. Meil nüüd sügistorm nimega Vabariigi Valitsus!

04.10. 2012 Äripäev: Elektri hinna ja elektritarbimisega kaasnevate kulude tõus viib järgmisel aastal Eesti inimeste ja ettevõtete taskust täiendavalt vähemalt 100 miljonit eurot. Elektri hinnatõus annab oma osa järgmise aasta inflatsioonimäärale ja kahanevad reaalsed sissetulekud löövad tarbimist ning vähendavad majanduskasvu ootusi. Riik hinnatõusu leevendamiseks märkimisväärseid samme ei astu.

Tänavu teises kvartalis kasvas majandus statistikaameti andmeil eelmise aastaga võrreldes 2,2%, kuid seda ei vedanud enam eksport, vaid siseturg. Nõrgenenud välisnõudluse tõttu usuvad analüütikud, et eksport suurenema ei hakka ja majanduskasv peaks toetuma just tarbimisele. Küsin: kes kurat siin „sisemiselt“ tarbib?

Äripäeva hinnangul võib elektrituru avanemisega kaasas käiv hinnatõus osutada totaalseks ja Eesti mastaabis enneolematuks. Aga me olla seda ju teadnud 2004. aastast alates. Seega oli riigiaparaadil aastaid aega ette valmistada meetmeid, millega „inimressurs“ sellest löögist vabastada; oma naiivsuses peaksin seda riigiaparaadi esmaseks ülesandeks. Kas nad tegi seda? Ei, pigem vastupidi – me olevat ju juba ammu teadnud, et hinnatõus tuleb... Kujundlikuks võrdluseks:

**signa ja jõulud - notsul oli ju ka terve aasta aega harjuda,
et enne jõule saab nuga – mis ta siis nüüd vingub?**

Ei, see ei ole riigireetmine, see on rahvareetmine, millega riik avaldab rahvale umbusaldust. Kallake mulle suuremasse klaasi!!!

Muide, toimetulekupiir on järgmise aasta riigieelarve eelnõu järgi endiselt 77 eurot, samas kui üksnes minimaalne toidukorv oli juba 2011. aastal 85 eurot.

05.10. 2012: Eesti Panga teatel hakkab aastavahetusest inflatsiooni vedama turu avanemisega kaasnev elektri kallinemine, mistõttu peaks riik tegutsema selle nimel, et Eesti Energia ei kasutaks olukorda liigseks hinnatõusuks ära. "Elektri hinna tõusul on majanduskasvu pärssiv mõju, kuna eelkõige vähendab see majapidamiste reaalsed sissetulekut ning seeläbi ka tarbimise ja sisenõudluse kasvu. Majanduse kehvema väljavaate tõttu vähenevad edaspidi nii investeringud kui ka nõudlus tööjõu järele."

"Piiratud konkurentsi tingimustes on oluline, et riik suurendaks elektrituru toimimise tõhusust. Lisaks peaks riik Eesti Energia ainuomanikuna tagama, et piiratud konkurentsiiga turul ei kasuta ettevõtte oma turujõudu liigseks hinnatõusuks."

Nagu lubasin, püüdsin oma käsitluses jääda vaid ühe kitsa ent strateegilise

toimefaktori piiresse. Oletame, et õnnestus. Ent neid faktoreid on ju rohkem kui üks – õpetajad, meedikud jne. Pole ju ministeeriumit, mille „prioriteet“ ei oleks palkade tõstmise. Ent suurenev rahahulk ei too õnne vaid näilisust.

Oktoobri alguses sain järjekordse deja vu: „Kalevipoja“ šokolaad maksis 2,99.-. Ma mäletan, et kunagi maksis 3,00.-. Ent varasem hind oli rublades, uuem eurodes, seega hinnatõus umbes 156 korda. Ja meile räägitakse pensionisammastest... Kui oleksin pannud 1961. aastal „Zaporožetsi“ hinna jagu ehk pea kahe aasta palga ehk 1100 rubla pensionisambasse, siis... 1100 rubla = 110 krooni = 7 eurot ja 3 senti = umbes toop õlut Tallinnas Raekoja platsil. Noh, hüva, 10 toopi... aga ikkagi kunagise kahe aasta visa töö eest... Milles oleks lahendus?

Lahendus oleks riigiks saamises ja selles, et õigeid asju tuleb teha õigel ajal ja õiges järjekorras. Ja riigil peab olema eesmärk! Eesmärgituse tunnus on kasvõi eeltoodud 23.07.2012 uudises: Statistikaameti vabade ja hõivatud ametikohtade statistika järgi on Eestis võrreldes 2008. aasta esimese kvartaliga ligi 100 000 töökohta vähem.

Seega kõigepealt tuleb valitsusel tunnistada endale, et amet eeldab ka suurt vastutust, mitte ainult positsiooni, uduajamist ja „konkurentsivõimelist“ palka.

Sisetarbimisringi töökohad on küll sotsiaalsete pingete hetkeline leevendamise vahend, kuid riiklikul tasandil ei lahenda see olukorda vaid pikendab agooniat. Igal juhul peab hakkama raha riiki sisse voolama ja kindlasti mitte täiendavate krediitide näol otse sisetarbimisse. See oleks täielik häving.

Maksimaalselt kiiresti tuleb jaotada Eestis töötavad firmad kategooriatesse:

- Esimesse kindlasti need, kes toodavad kodumaise kapitali baasil otse eksportturule, ning kellel ei ole välispankade ees erilisi kohustusi.
- Teise need, kes toodavad kodumaal, on kodumaise baaskapitaliga ning kellele tuuakse välisraha koju kätte (Turism, toitlustus jne)
- Kolmandasse need, kes võõrosanike kapitalil toodavad eksportturule.
- Neljandasse need, kes võõrosanike baasil saavad välisraha Eestis teenida.
- Viidendasse need firmad, kelle välisosanikud on valmis siia investeerima reaalselt raha ning kelle võimuses on investeeringu realiseerimisel luua uusi töökohti ning ka läbi selle saada riigikassase makse.
- Ning seejärel firmad, kes toodavad või osutavad teenuseid siseturul.

Kui oleksime iseseisev ja sõltumatu riik, mitte avatud piiridega EU, siis oleks ka rõhuasetus veidi teine aga täna pole seda isegi mõtet vaadata.

I ja II kategooria ettevõtetega peab riik tegelema erilise hoolega ning looma maksimaalsed võimalused toodangu eksportimiseks, sest kasum jääb kindlasti maksuvabastamise tõttu investeeringutesse, kodumaale. Läbi selle on võimalik loomulikult teatava hulga uute töökohtade loomine.

Oluline on vähendada aktsiisimäärasid ning läbi selle vähendada eksportööride toodangu omahinda, sest nii saab lisakasumit ja läbi selle on firmad avatud turul konkurentsivõimelisemad.

Mitte mingil juhul ei tohi eeskujuks võtta vanade EU riikide aktsiisimäärasid ega ka nende majandushoobade dünaamikat. Kui oleme EUsse astudes võtnud aktsiisimäärade osas kohustused, siis oleme oma surmaotsusele alla kirjutanud. See on fakt ja agoonia pikkus ei päästa lõpust.

Seega: töökohtade loomuliku juurdekasvu tagab ainult positiivne väliskaubanduse bilanss. Pole oluline millisele turule ja mida müüa. Igal juhul tuleb hinnata realselt olukorda aga mitte panustada olematusse Nokiasse. Kui me oleme kartulivabariik, siis kas või kartuleid Venemaale või kogunisti kartulikrõpse. Kui sealt ei saa hinda, mis oleks kasumlik, tuleb vähendada pakendiaktsiisi, elektrihipida jne. Seda peab riik eksportivatele firmadele garanteerima.

Mis puutub kartulisse, siis see on kodumaise tooraine ja energia on samuti kodumaine – muld, päike, vesi, töö... Kui nüüd vaid kartuliseemet saaks. Aga siin meenub jälle Jules Verne'i "Saladuslik saar" ja üksainus viljatera, millest peagi terve põld saadi. Ja põhimõte on taas seesama – anname kartuliseemnele õiges koguses lisaväärtust. Siit saaksime oma jadale neljanda komponendi: õigeid asju tuleb teha õigel ajal, õiges järjekorras ja õiges koguses.

Paralleelsest tuleb reformida haridusprogrammid ning hakata andekaid lapsi juba maast madalast õpetama erikavade alusel.

Lisaks tuleb korda teha meditsiiniökonomika ning haiglad taasriigistada, perearstisüsteem likvideerida koos haigekassaga. Nii väikeses riigis peab olema üks, ühtne ja kvaliteetne tervishoiusüsteem. Ja kuigi meil on tuhande elaniku kohta rohkem arste kui Soomes, tuleb tagada vähemalt, et neil arstidel oleks sama palju „tagalatöötajaid“ – õdesid, hooldajaid – kui Soomes! Kust selleks raha saab, seda kirjeldasin juba eespool. Ja kui seda ei mõisteta, siis... insanabilis reputare oportet!

Ja vabanenud vahenditega tuleb turgutada eksporti. Muidu oleme nagu vanasõnas: paha siga, mitu viga – raha otsas, kärss kärnas, maa külmetand ja jõulud lähenevad!

Ja nendes tingimustes, kus nn. riigiaparaat kallutab pealesurutava vaesuse ja eesmärgitusega järjest suuremat hulka inimesi kuritegevusele, prostitutsioonile, alkoholismile ja lihtsalt Eesti Vabariigist lahkuma, ühesõnaga lausa karjub kaika järele, tuuakse välja karistusseadustiku uuendus:

Paragrahv 151. Vaenu õhutamise

1. Tegevuse eest, sealhulgas kirjutise, pildi, sümboli või muu materjali kasutamise, levitamise või jagamise eest, millega avalikku rahu häirival viisil või süstemaatiliselt kihutatakse vihkamisele, vägivallale või diskrimineerimisele isiku või isikute rühma vastu, keda määratletakse kodakondsuse, rahvuse, rassi, kehalise tunnuse, tervise seisundi, soo, keele, päritolu, usutunnistuse, seksuaalse sättumuse, poliitiliste veendumuste või varalise või sotsiaalse seisundi alusel, – karistatakse rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistusega.

Kas me ei võiks ja peaks siis antud paragrahvi jõustumisel tänast ja eelnevaid riigiaparate organiseeritud pikaajalise grupiviisilise rahvavaenuliku tegevuse eest kohtusse kaebama?